

Temanotat

**Sri Lanka: Den generelle sikkerhets-
og menneskerettighetssituasjonen for
tamilbefolkningen**

Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon (Landinfo) skal som faglig uavhengig enhet innhente og analysere informasjon om samfunnsforhold og menneskerettigheter i land som Utlendingsdirektoratet, Utlendingsnemnda og Justis- og politidepartementet til enhver tid har behov for kunnskap om for å kunne løse sine oppgaver.

Landinfos rapporter og temanotater er basert på opplysninger fra både offentlige og ikke offentlige kilder. Opplysningene er innsamlet og behandlet i henhold til kildekritiske standarder. Kilder som av ulike grunner ikke ønsker å bli offentliggjort, er ikke nevnt ved navn.

Opplysningene som blir lagt fram i rapportene og temanotatene, kan ikke tas til inntekt for et bestemt syn på hva praksis bør være i utlendingsforvaltningens behandling av søknader. Landinfos rapporter og temanotater er heller ikke uttrykk for norske myndigheters syn på de forhold og land som rapportene omhandler.

© Landinfo 2011

Materialet i denne publikasjonen er omfattet av åndsverklovens bestemmelser. Uten særskilt avtale med Landinfo er enhver eksemplarfremstilling og tilgjengeliggjøring bare tillatt i den utstrekning det er hjemlet i lov.

Alle henvendelser om Landinfos rapporter kan rettes til:

Landinfo
Utlendingsforvaltningens fagenhet for landinformasjon

Storgaten 33 A

Postboks 8108 Dep

N-0032 Oslo

Tel: 23 30 94 70

Fax: 23 30 90 00

E-post: mail@landinfo.no

www.landinfo.no

Temanotat **Sri Lanka: Den generelle sikkerhets- og menneskerettighetssituasjonen for tamilbefolkningen**

SUMMARY

The Srilankan Army captured the last LTTE-controlled territories in Mullathivu in May 2009. This marked the end the armed conflict between the Governments Security forces and the LTTE. The general security situation in Sri Lanka has stabilized and paved the way for a lasting solution for the large number of internally displaced persons in the country. Nearly 300.000 IDPs have returned to their places of origin, but large numbers are returning to displacement due to destruction of their homes, de-mining operations, land disputes, etc.

Relaxation of emergency legislation and different security measures combined with reduced restrictions on the freedom of movement, seem to have eased and improved security conditions for the Tamil population in general and significantly reduced the number of Tamils arbitrary arrested and detained. Conflict-related abductions, disappearances and killings seem to have come to a halt.

Still, about 8.000 of the 12,000 persons arrested and detained during the final months and immediate aftermath of the end to military conflict in May 2009 are kept under a detention regime violating international legal standards.

SAMMENDRAG

Den srilankiske regjeringshærens overtagelse av de siste LTTE-kontrollerte områdene i Mullathivu i mai 2009 markerte slutten på den væpnede konflikten mellom myndighetenes sikkerhetsstyrker og LTTE. Den generelle sikkerhetssituasjonen i Sri Lanka har stabilisert seg og åpnet for en varig løsning for det store antallet internt fordrevne i landet. Omtrent 300 000 internt fordrevne har returnert til sine hjemsteder. Et stort antall forblir imidlertid fordrevne, fordi hjemmene de returnerer til er ødelagt, eller grunnet minerydding, landdisputter og lignende.

Redusert anvendelse av unntaks- og terrorlovgivning og ulike sikkerhetstiltak, kombinert med færre restriksjoner på bevegelsesfriheten, synes å ha lettet og forbedret sikkerhetsforholdene for tamilbefolkningen generelt. Antallet tamiler som utsettes for vilkårlige arrestasjoner og varetektfengslinger/internerings er betydelig redusert. Bortføringer, forsvinninger og drap grunnet konflikten synes å ha stanset.

Omtrent 8000 av de 12 000 personene som ble arrestert og tatt i varetekt i løpet av de siste månedene og umiddelbare etterkant av slutten på den militære konflikten i mai 2009, er imidlertid fortsatt internert hvilket strider mot internasjonal lovstandard.

INNHold

1. Innledning	5
2. Utviklingen etter mai 2009	7
2.1 Avslutningen av krigen – det tidligere LTTE-kontrollerte område i Vanni og de tamilske områdene i nord og øst.....	7
2.1.1 Separasjon av de internt fordrevne	9
2.1.2 Velferdssentre / ordinære flyktningleire: Manik Farm.....	10
2.1.3 Rehabiliteringsleirene	13
3. Aktuelle forhold i ulike områder	16
3.1 Situasjonen for tamilbefolkningen i nordområdene (Wanni og Jaffna)	16
3.2 Situasjonen for tamilbefolkningen i østområdene (Trincomalee, Batticaloa og Ampara)	17
3.3 Reaksjoner mot tidligere LTTE-kadre.....	18
3.4 Bevegelsesfrihet.....	19
3.5 Situasjonen for tamilbefolkningen i sør og i Colombo.....	20
3.6 Arrestasjoner og internering	21
3.7 Emergency Regulations (EMR) / Prevention of Terrorism Act (PTA)	23
3.8 Returnerte og deres situasjon.....	24
4. Hovedinntrykk	24
4.1 Krigshandlinger i øst og nord.....	24
4.2 Situasjonen i øst.....	24
4.3 Situasjonen på Jaffna	24
4.4 Colombo	25
4.5 Unntakslovgivningen.....	25
4.6 Bevegelse – Vavuniya	25
4.7 Bevegelse – Colombo.....	25
4.8 Konsekvenser av kontroll	25
4.9 Internerte under EMR/PTA	25
4.10 Behandling av internerte under EMR/PTA og i rehabiliteringsleire	26
4.11 Bortføringer og forsvinninger.....	26
4.12 Rekruttering til væpnede grupper	26
4.13 Returnerte	26
5. Referanser	27
6. Vedlegg I	31

1. INNLEDNING

Innledningsvis vises det til Landinfos rapport, *Kommentar Sri Lanka: UNHCRs Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Sri Lanka - April 2009* (Landinfo 2010). Notatet er bl.a. basert på Landinfos samtaler med en rekke presumptivt velinformerte kilder i Colombo i januar 2007 og oktober 2008.

Dette notatet inneholder en oppdatering av den informasjon som danner grunnlaget for Landinfos kommentar til FNs høykommissær for flyktnings, UNHCRs, retningslinjer, og er basert på samtaler i Colombo i perioden 10. til 22. mai 2010.¹ Det vil kun være enkelte – for utlendingsforvaltningen relevante – aspekt ved sikkerhets- og menneskerettighetssituasjonen som berøres. I tillegg vil informasjonen i en viss utstrekning relateres til enkelte av punktene i UNHCRs seneste retningslinjer til asyllandene av 5. juli 2010 (UNHCR 2010).

Landinfo har tidligere påpekt at menneskerettighetsorganisasjoner og -aktivister i de seneste år har hatt begrensede arbeidsvilkår. Det hersker bred enighet om at det å involvere seg i menneskerettighetsrelatert arbeid i Sri Lanka, kan innebære risiko for urettmessig behandling og også for alvorlige overgrep. Dette faktum er konstatert av en rekke kilder, bl.a. i menneskerettighetsrapporten for Sri Lanka fra U.S. Department of State for 2009 (U.S. Department of State 2010) og i UNHCRs retningslinjer fra 2009 (UNHCR 2009, s. 23-25) og 2010 (UNHCR 2010, s. 6-7).

Concerns have been raised about incidents of harassment, death threats, physical attacks and abductions directed against certain members of civil society, including human rights activists.⁴³ For example, lawyers involved in corruption cases or representing alleged victims of human rights abuses, as well as witnesses appearing in these cases, may be subject to harassment, attacks, death threats and other forms of intimidation (UNHCR 2010, s. 6).

Mange av Landinfos kilder ba om anonymitet, enten for spesifikk informasjon som ble formidlet, eller for samtalen med Landinfo som sådan. Det ble gitt ulike begrunnelser; egen sikkerhet, fremtidig arbeidssituasjon, personenes/organisasjonenes eventuelle relasjon til myndighetene eller kombinasjoner av disse.

Landinfo har besøkt Sri Lanka en rekke ganger for å samle informasjon om menneskerettslige og sikkerhetsrelaterte spørsmål. Ikke i forbindelse med noen av de tidligere besøkene har så mange av samtalepartnerne gitt uttrykk for ønske om ikke å bli sitert i materialet som blir gjort offentlig tilgjengelig. Det paradoksale er at hovedinntrykket av den informasjon som ble formidlet av samtalepartnerne i mai 2010, er at utviklingen på flere av de menneskerettsrelaterte områdene som ble fokusert i samtalene, må karakteriseres som overveiende positiv. I forbindelse med tidligere besøk har enkelte møtepartnerne som nå ba om ikke å bli sitert, formidlet langt mer "myndighetskritisk" informasjon uten å be om anonymitet.

¹ Delegasjonen hadde samtaler med tamilske politikere, parlamentsmedlemmer, menneskerettighetsadvokater og representanter for ulike organisasjoner som er involvert i rettighetsarbeidet, etc. Se referanseliste over samtalepartnere.

Det helt klare inntrykk som avleirer seg er at det generelle presset som i mange år har rettet seg mot tamilbefolkningen, som en direkte følge av den militære konflikten mellom myndighetenes sikkerhetsstyrker og Liberation Tamils of Tamil Eelam (LTTE), er markant redusert. Krigshandlingene er avsluttet, omfanget av de ulike kontrollordningene er begrenset, bevegelsesfriheten har blitt bedre og antallet vilkårlige arrestasjoner, forsvinninger og utenomrettslige henrettelser, er sterkt redusert. Alt i alt er dette en generell situasjonsbeskrivelse som kan fremstå som positiv sett fra myndighetenes ståsted.

Det ble også formidlet informasjon om utviklingstrekk som peker i en annen retning, eksempelvis når det gjelder leirbefolkningen i Vanni, tilbakevending og behandlingen av de ca. 2000 som pr. mai 2010 fremdeles er internert i medhold av unntakslovgivningen (Emergency Regulations / EMR) og anti-terrorlovgivningen (Prevention of Terrorism Act / PTA). Det er nærliggende å forstå mange av samtalepartnernes forsiktighet og selvsensur som et uttrykk for den situasjonsvurdering som ligger til grunn for at UNHCR understreker overfor asyllandene at organisasjonen

[...] considers that human rights activists and civil society members, who express, or are perceived to hold, critical views on sensitive issues, may be at risk on account of their (imputed) political opinion” (UNHCR 2010, s. 7).

Informasjonen som ble formidlet av samtalepartnerne er i hovedtrekkene sammenfallende. Likeledes er informasjonen som ble formidlet om tema som også behandles i UNHCRs retningslinjer fra juli 2010, sammenfallende med denne. Disse to kjensgjerninger sett i sammenheng med samtalepartnernes henstillinger i forhold til kildehenvisning, gjør det relativt uproblematisk ikke å eksponere kilder. I den grad det er funnet nødvendig er informasjon som fremkommer, kildeforankret i offentlig tilgjengelig materiale fra andre etterrettelige kilder.² Situasjonsbeskrivelsene i dette notatet er også i overveidende grad generelle og i de tilfeller hvor det er behov for å presentere mer detaljert informasjon eller å eksemplifisere, vil kun samtalepartnere som ikke tok forbehold bli referert.

Dette notatet har to hovedfokus. For det første utviklingen – på enkelte felt – i øst og i det tidligere LTTE-kontrollerte området i perioden etter avslutningen av krigen i mai 2009 og frem til i dag. Dernest, den generelle menneskerettslige- og sikkerhetsmessige situasjonen for tamilbefolkningen i områder i øst og nord og Colombo pr. i dag.

² Følgende tenkte eksempel illustrerer: Ingen av samtalepartnerne refereres om de eventuelt har uttalt at flyktningleirene nord for Vavuniya har eller har hatt, karakter av fengsel eller konsentrasjonsleire. I tilfelle det anses nødvendig å kildeforankre slike påstander vil dette bli gjort ved henvisning uttalelser fra etterrettelige kilder (om slike foreligger).

2. UTVIKLINGEN ETTER MAI 2009

2.1 AVSLUTNINGEN AV KRIGEN – DET TIDLIGERE LTTE-KONTROLLERTE OMRÅDE I VANNI OG DE TAMILSKE OMRÅDENE I NORD OG ØST

Forut for Landinfos besøk stilte Utlendingsdirektoratet (UDI) en del konkrete spørsmål til Landinfo (e-post 25. mars 2010). Enkelte av spørsmålene er knyttet til forhold i de tidligere LTTE-kontrollerte-områdene i Vanni³ og er referert nedenfor:

- *Hva er "status" for LTTE?*
- *Dersom organisasjonen på noen måte eksisterer; har LTTE fortsatt mulighet til å sanksjonere overfor den tamilske befolkningen i de tamilske områdene (herunder tvangsrekruttering, samt sivil og militær bistand).*
- *I hvilke grad blir den tamilske befolkningen på Sri Lanka "straffet" av myndighetene for tidligere tilknytning til LTTE?*
- *Hvem vil være i myndighetenes søkelys (posisjon og aktivitet/militært og sivilt)?*
- *Hvordan går myndighetene frem for å finne tidligere støttespillere til LTTE som vil være av særlig interesse for dem?*
- *Hva er "status" for interneringsleirene (velferdsleirene) i nord? Påvirker det å ha vært i disse leirene beskyttelsesbehovet for den enkelte?*
- *Hvordan fremstår den generelle sikkerhetssituasjonen (graden av militarisering) i nord og øst?*

UNHCR redegjør i sine retningslinjer for en del omstendigheter som er direkte eller indirekte knyttet til utviklingen i Vanni i perioden etter avslutningen av krigen:

On 19 May 2009, the Government of Sri Lanka formally declared victory over the LTTE after capturing the last LTTE-controlled territories in the north of the country. This marked the end of a 26-year non-international armed conflict. At the time of writing, the security situation in Sri Lanka had significantly stabilized, paving the way for a lasting solution for hundreds of thousands of internally displaced persons (IDPs) in the country's north and east. In August 2009, the Sri Lankan Government began to organize the return or release from IDP camps of some 280,000 persons, who were forced to flee their homes during the final phase of the conflict. Many of the initial restrictions on the freedom of movement of IDPs have been lifted, and by mid-June 2010, approximately 246,000 persons had left the displacement camps to return to their places of origin or live with host families, relatives and friends. More returns are expected to take place within the coming weeks and months. A number of those who left the camps remain, however, in a situation of displacement due to the total or partial destruction of their homes and the ongoing de-mining operations. Furthermore, IDP return has in some cases been hindered by land disputes arising from a number of issues, such

³ Vanni vil i dette notatet bli brukt synonymt med de områder LTTE-kontrollerte nord for byen Vavuniya og som avskar det regjeringskontrollerte området i sør fra det regjeringskontrollerte Jaffna i nord, før den siste store offensiven fra den srilankiske hæren, som kulminerte med at myndighetene fikk kontroll over områdene og erklærte krigen avsluttet i mai 2009. Vanni omfatter i denne sammenheng hele eller deler av følgende administrative distrikt: Mannar, Mullaitivu, Vavuniya og Kilinochchi District.

as secondary occupation; the occupation of land by the military and LTTE during the conflict [...] (UNHCR 2010, s. 1-2).

Videre:

However, other security measures, including military/police checkpoints along the main roads and a highly visible military presence, continue to be maintained throughout the country, reportedly to prevent the re-establishment of the LTTE by cadres still at large (UNHCR 2010, s. 2).

Og:

In the wake of the conflict, almost 11,000 persons suspected of LTTE links were arrested and detained in high-security camps, while over 500 former child soldiers were transferred into rehabilitation centres. By the end of May 2010, all former LTTE-associated child soldiers had reportedly been released from rehabilitation centres. Some of the adult detainees have also been released after completing rehabilitation programmes or because they were no longer deemed to present a risk, including some persons with physical disabilities. By May 2010, around 9,000 alleged former LTTE cadres reportedly remained in closed camps. In the immediate post-conflict period, there have been allegations of enforced disappearances of persons suspected of LTTE links. Furthermore, the broad powers of arrest and detention under the Prevention of Terrorism Act (PTA) and the Emergency Regulations, have reportedly generated considerable controversy around issues such as the arrest and detention of persons suspected of LTTE links, in a number of cases allegedly on limited evidence and often for extended periods (UNHCR 2010, s. 3-4).

Det hersker bred og solid enighet om at LTTEs militære apparat i nord og øst, dvs. i Vanni og de tre distriktene på østkysten, Trincomalee, Batticaloa og Ampara, ble utradert i perioden frem til mai 2009. LTTE har i dag, verken i Vanni, på Jaffna eller i de tre øst-distriktene, et militært eller annet organisatorisk nærvær under en felles enhetlig kommando. Et forbehold som blir tatt av alle samtalepartnere, er at det selvsagt ikke kan utelukkes at enkelte væpnede LTTE-grupper fremdeles eksisterer, men at slike – pr. mai 2010 – ikke representerer en trussel for sikkerhetsstyrkene, øvrige myndigheter eller det sivile samfunn. Det foreligger således ingen informasjon som tilsier at LTTE fortsatt har mulighet til å sanksjonere overfor den tamilske befolkningen i de tamilske kjerneområdene (herunder tvangsrekruttering, samt sivil og militær bistand).

Sent høsten 2007 erobret den srilankiske regjeringshærens (Sri Lanka Army / SLA) sin 57. divisjon knutepunktet Uiyankulam. Dette ble innledningen til en operasjon som kulminerte med at LTTEs leder Vellippulai Prabhakaran og det øvrige lederskapet ble drept ved Nanthikadal-lagunen i Mullaithivu 19. mai 2009. I løpet av og i etterkant av denne operasjonen, ble over 300 000 sivile internt fordrevet fra Vanni og ført til flyktningeleire.

Omlag 12 000 av dem som kom ut fra det LTTE-kontrollerte området ble frihetsberøvet, antageligvis pga. deres antatte tilhørighet til LTTE. Samtalepartnere er unisont enige om dette antallet, og, selv om det er litt høyere, er det i overensstemmelse med den gruppen på 11 000 som UNHCR refererer til som ”detained in high-security camps” (se sitat overfor). Tallet samsvarer for øvrig med

informasjon som myndighetene offentliggjorde i mars 2010. Ifølge Commissioner General of Rehabilitation ble 10 781 LTTE-kadre holdt i arrest i 17 rehabiliteringsleire; 8791 menn og 1990 kvinner (Ministry of Defence 2010). De omkrig 12 000 personene ble skilt fra de øvrige internt fordrevne som ble holdt såkalte velferdsleire, og internert i separate rehabiliteringsleire i områdene rundt Vavuniya (se pkt. 2.1.1).

2.1.1 Separasjon av de internt fordrevne

Det er marginal eller ingen divergens i samtalepartnerens beskrivelse av hvordan de rundt 12 000 personene endte opp i rehabiliteringsleirene. I løpet av SLAs operasjon i Vanni og i perioden like etter at LTTE var utradert, ble internt fordrevne som kom inn i det gjenerobrede området, ført sørover til flyktningleire (velferdssentre) som var etablert rundt Vavuniya og Manik Farm.⁴ På vei sørover ble personer mistenkt for å ha forbindelser til LTTE adskilt fra de øvrige internt fordrevne på ulikt vis, enten ved at de ble identifisert av myndighetens informanter⁵ mens de var på vei sørover, eller ved at de ble plukket ut eller frivillig meldte seg ved kontrollpunkter, såkalte *reception points*.

Ved kontrollpunktene, bl.a. i Omanthai⁶, var det etablert et fysisk ”slusesystem” som gav de fordrevne anledning til å melde seg. I mai 2009 var antagelig over 300 000 internt fordrevne samlet i flyktningleirene⁷, den store majoriteten i Manik Farm. I hele perioden frem til Landinfos besøk i mai 2010, screenet SLA beboerne i flyktningleirene og enkeltpersoner ble fortløpende tatt ut og ført til rehabiliteringsleirene.⁸ En del meldte seg også frivillig etter at de ankom leirene. Det har kontinuerlig pågått kampanjer for å få beboere til å melde seg. De rundt 12 000 som ble overført til rehabiliteringsleirene, ble altså enten tatt til side fordi de selv rapporterte å ha hatt forbindelser til LTTE, eller fordi de ble mistenkt for å ha en slik tilknytning av myndighetene.

Ingen av Landinfos samtalepartnere har presis informasjon om den gruppen som er separert fra de øvrige internflyktningene og overført til rehabiliteringsleirene. Gruppen er med stor sannsynlighet sammensatt av personer med svært ulik bakgrunn. Den består åpenbart av tidligere soldater, personer som var ansatt i LTTEs

⁴ I den første perioden ble de internt fordrevne ført til en rekke mindre leire, omtalt som velferdssentre av myndighetene. Etter hvert ble disse stengt og beboerne ble overført til Manik Farm. Manik Farm ligger ca. 30 kilometer nord for Vavunia (se kart, vedlegg 1). Leiren er separert fysisk i seks eller syv seksjoner (leire) og var på et tidspunkt verdens største flyktningleir med nær 300 000 internt fordrevne beboere.

⁵ Informantene omtales både som medlemmer av de paramilitære gruppene som har samarbeidet med regjeringshæren, etterretningstjenesten og tidligere medlemmer av LTTE.

⁶ Omanthai har vært (og er fremdeles) det viktigste kontrollpunktet på veien mellom sør og nord.

⁷ Landinfo er på det rene med at beboerne (IDPs) i leirene som myndighetene omtaler som velferdsleire/landsbyer, i en lang periode ikke fikk forlate disse og at flere menneskerettighetsorganisasjoner har pekt på at dette var i strid artikkel 9 og 12 i FNs konvensjon om sivile og politiske rettigheter (International Covenant on Civil and Political Rights). Leirene har blitt beskrevet som *internment camps* av representanter for UNHCR og *concentration camps* av tamilske aktivister. Leirene var administrert av SLA og hjelpeorganisasjoner, mens uavhengige observatører, politikere og media ble nektet tilgang eller utestengt.

⁸ Samtalepartnerne er unisont enige om at også representanter for politimyndighetene deltar i denne screeningen, hhv. Terrorist Investigation Division (TID) og Criminal Investigation Division (CID). Likeledes at tamilske informanter bistår.

administrasjon, kriminelle, samt uskyldige sivile mistenkt for aktivitet for LTTE. Landinfo mener i likhet med et markant flertall av samtalepartnerne, at det er nærliggende å anta at den store majoriteten av de som er internert, er personer med relativt svak forbindelse til LTTE. De fleste er unge mennesker rekruttert til væpnet kamp i krigens aller siste faser.

Tall fra Forsvarsdepartementet underbygger en slik antagelse:

Duration of service	total	Duration of service	total
Below 03 months	1242	10 to 11 yrs	125
03 - 06 months	907	11 to 12 yrs	84
06 months - 01 year	1369	12 to 13 yrs	62
01 to 02 yrs	1435	13 to 14 yrs	81
02 to 03 yrs	1921	14 to 15 yrs	85
03 to 04 yrs	940	15 to 16 yrs	53
04 to 05 yrs	413	16 to 17 yrs	38
05 to 06 yrs	378	17 to 18 yrs	60
06 to 07 yrs	282	18 to 19 yrs	57
07 to 08 yrs	240	19 to 20 yrs	46
08 to 09 yrs	190	20 to 21 yrs	15
09 to 10 yrs	152	21 to 22 yrs	13
TOTAL			10188

(Kilde: Ministry of Defence 2010)

Tallene er basert på intervjuer foretatt av *Justice and Law Reforms Ministry* i rehabiliteringsleirene og indikerer de internertes tjenestetid for LTTE. Tallene, som det etter Landinfos skjønn ikke er grunn til å stille spørsmål ved,⁹ illustrerer at flertallet av de som er internert i leirene har tjenestegjort for i LTTE i mindre enn to år. Hele 10 % har tjenestegjort i mindre enn tre måneder. I perioden rundt april og mai 2010 ble nærmere 2000 løslatt. Det som er offentliggjort om den gruppen som ble løslatt kan også indikere løs tilknytning til LTTE, eller at en del av gruppen ikke representerer en sikkerhetsrisiko for srilankiske myndigheter eller andre. Flere av de løslatte ble av samtalepartnerne karakterisert som ”physically disabled” og det skal bl.a. ha vært døve og blinde blant de løslatte (Guardian 2010).

Samtalepartnerne er relativt udelt enige om at den store majoriteten av de som befinner seg i rehabiliteringsleirene, verken representerer en sikkerhetsrisiko for myndighetene eller har hatt sentrale roller i LTTE.

2.1.2 Velferdssentre / ordinære flyktingleire: Manik Farm.

Det hersker igjen bred enighet blant samtalepartnerne hva gjelder situasjonen i leirene for de internt fordrevne, heretter Manik Farm.¹⁰ Samtalepartnernes

⁹ Det er ingen grunn til å anta at myndighetene ville gi informasjon som viser at de som er overført til rehabilitering har svakere (kortere) tilknytning til LTTE enn de egentlig har.

¹⁰ Den store majoritet av internflyktingene endte opp i Manik Farm, jf. fotnote 6.

informasjon om forholdene i leirene bekrefter utsagnene om grove rettighetsbrudd gjengitt nedenfor. Den britiske avisen *Times* omtalte Manik Farm slik i juni 2009:

About 1,400 people are dying every week at the giant Manik Farm internment camp set up in Sri Lanka to detain Tamil refugees from the nation's bloody civil war....The death toll will add to concerns that the Sri Lankan Government has failed to halt a humanitarian catastrophe after announcing victory over the Tamil Tiger terrorist organization in May. It may also lend credence to allegations that the Government... has actually constructed concentration camps to house 300,000 people (Blakely 2009).

Likeledes uttalte FNs høykommissær for menneskerettigheter (UN High Commissioner for Human Rights), Navi Pillay, i september 2009 at:

[...] internally displaced persons in Sri Lanka are effectively detained under conditions of internment. Humanitarian agencies' access to these camps remains restricted, and the mandates of relief agencies are increasingly coming under threat" (BBC 2010).

Utsnitt av område med hundrevis av UNHCR telt i Manik Farm. Bildet er tatt 23. mai 2009 få dager etter at krigen ble erklært avsluttet. AFP PHOTO

Ifølge District Secretary P.S.H. Charles var antallet beboere i flyktningleirene i Manik Farm pr. 10. mai 2010 ca. 60 000 (Daily Mirror 2010). Dette antallet korresponderer med den informasjon som ble presentert av samtalepartnerne og i UNHCRs retningslinjer (2010). Tallet er senere ytterligere redusert. Deputy Minister of Resettlement, Vinayagamoorthy Muralitharan, hevder at “the number of Internally Displaced Persons (IDPs) in welfare centres in Vavuniya and Jaffna has reduced to 23,352” (Sunday Observer 2010). Ministeren presiserer at nesten alle de gjenværende er i Manik Farm:

The IDPs in five zones - Anandakumaraswami Kadirakamar, Ramanadan, Arunachalam and Zone 4 in the welfare center in Vavuniya has reduced to 22,194 and it includes 8,185 people, who are staying with their relatives (Sunday Observer 2010).

De forhold som ble karakterisert som mest alvorlige og kritikkverdige av samtalepartnerne, var bl.a. knyttet til:

- leirene er administrert og drevet av SLA
- kontinuerlig etterforskning og screening av leirbefolkningen, angivervirksomhet
- ulike sanitære, medisinske og ernæringsmessige forhold
- uavhengige kilders anledning til å overvåke
- hjelpeorganisasjoners anledning til å bistå
- store restriksjoner på bevegelsesfrihet og det manglende juridiske grunnlaget for begrensingene, også innen Manik Farm
- overgrep av ulik karakter
- mangelfull/uriktig informasjon

Sentrale representanter for uavhengige internasjonale organisasjoner har omtalt Manik Farm som en interneringsleir. Alle samtalepartnere bekreftet dette inntrykket, eksempelvis UNHCR Protection Officer Elisabeth Tan (intervju i Colombo 12. mai 2010).

Aspektene ved velferdsleirene som antas å ha størst relevans for utlendingsforvaltningen er knyttet til bevegelsesfrihet, det formelle grunnlaget for innskrenkningene, samt risiko for arrestasjoner/tilbakeføring til leirene etter gjenbosetting. I tråd med informasjon fra øvrige samtalepartnerne, opplyste OCHAs Head of Office, Zola Dowell, at internflyktningene i Manik Farm ikke ble gitt anledning til å bevege seg utenfor leirene før i desember 2009. Det ble da etablert en ordning med midlertidige utreisebevis ("temporary exit passes") for de som var igjen i leiren, i overkant av 100 000 personer. Disse bevisene gav ikke formell tillatelse til å være ute av leirene mer enn en dag av gangen, og beboerne måtte søke om ny tillatelse til å forlate leiren hver eneste dag (intervju i Colombo 14. mai 2010).

Ingen samtalepartnere kjente til at det ble sanksjonert mot personer med temporær tillatelse som ikke returnerte til leiren(e). FORUT opplyste at en del valgte å bli boende utenfor Manik Farm, ofte under vanskelige forhold, fordi det gjorde det mulig å ta arbeid. Det ble påpekt at det var svært vanskelig å ha arbeid dersom man forble i leirene, fordi man må søke om tillatelse for hver gang en ønsker å forlate leiren (FORUT, intervju i Colombo 17. mai 2010).

FORUT var, i likhet med flere andre av samtalepartnerne, av den mening at både humanitære forhold i og bevegelsesmuligheter innenfor og ved ferdsel inn og ut av leirene gradvis hadde bedret seg etter hvert som internflyktningene fikk returnere og antallet leirbeboere ble redusert (intervju i Colombo mai 2010).

Gjenbosettingen fra Manik Farm startet ikke før i oktober 2009, da over 70 000 personer ble sendt til Jaffna. FNs kontor for koordinering av humanitære aktiviteter (OCHA) beskriver bl.a. gjenbosettingen slik i orienteringsnotatet *Humanitarian Snapshot April 2010*:

While returnees have generally welcomed the opportunity to go back to their homes, the sustainability of their resettlement remains fragile due to the limited availability of basic services and significant reconstruction needs throughout the former conflict areas (OCHA 2010).

Gjenbosettingen ble omtalt i svært kritiske ordelag av samtalepartnerne, spesielt med henblikk på humanitære forhold. Samtidig som det ble opplyst at de som gjenbosettes fra leirene får en gjenbosettingspakke og et bevis på at de er gjenbosatt, ble det bl.a. påpekt at:

- Myndighetene har ikke en helhetlig plan for gjenbosetting og gjenoppbygging i Vanni;
- Hjelpeorganisasjoner får ikke operere i gjenbosettingsområder;
- Uavhengige observatører har ikke tilgang til mange av områdene hvor det gjenbosettes. UNHCR har tilgang til deler av Vanni, mens Internasjonale Røde Kors (International Commission of the Red Cross / ICRC), ikke opererer i området;
- Mange av de gjenbosatte kan ikke reise tilbake til "their places of origin", men blir værende i en flyktningliknende situasjon i nærheten av sine hjemsteder. Ifølge OCHA bodde rundt 80 000 personer i "transitional shelters" i nærheten av sine opprinnelige hjem;
- Mange er sendt til områder de ikke har tilknytning. Dette gjaldt spesielt de første 70 000 som ble sendt til Jaffna;
- Mange returnerer til områder som ikke er rensset for miner;
- Mange returnerer til områder som er "extremely militarized";
- Hæren disponerer hjemvendtes eiendommer, i enkelte tilfeller hele (mindre) landsbyer;
- Ikke alle de gjenbosatte får den støtte de har krav på.

International Organization for Migration (IOM) er sentral når det gjelder transport av internflyktningene fra leirene og tilbake til deres hjemområder. Organisasjonen hadde pr. mai 2010 bistått nær 180 000 personer (IOM, intervju i Colombo 11. mai 2010).

Både tamiler som er gjenbosatt og personer som har fått anledning til å forlate Manik Farm med midlertidige utreisebevis (temporary exit passes) har søkt om beskyttelse og oppholdstillatelse i Norge. Et sentralt spørsmål i samtalene var derfor om det forelå informasjon som kunne indikere at gjenbosatte ble rearrestert. Informasjonen på dette punkt er entydig; ingen av samtalepartnerne gav opplysninger som peker i retning av at arrestasjoner av hjemvendte internflyktninger pr. mai 2010 representerte et problem. Det ble pekt på at gjenbosettingsdokumentet bedrer den gjenbosattes sikkerhet, særlig i områder som er preget av et betydelig militært nærvær. Så langt Landinfo kan forstå gjelder det alle områder hvortil det gjenbosettes.

2.1.3 Rehabiliteringsleirene

De fleste med klare og nære forbindelser til LTTE ble mest sannsynlig drept i slutten av mai 2009. Samtalepartnerne er unisont enige om at det ble begått omfattende og svært alvorlige menneskerettighetsbrudd i Vanni mot personer med antatt tilknytning

til LTTE som befant seg blant internflyktingene som ble drevet sørover fra Mullaithivu i perioden like i etterkant av krigen. Presse og uavhengige observatører hadde ikke tilgang til det aktuelle området. En lokal organisasjon fortalte om ti kvinnelige LTTE-kadre som hadde blitt mishandlet og voldtatt i hærens arrest. Ni hadde blitt drept og en hadde unnsloppet.

De øvrige som myndighetene mener har hatt en tilknytning til LTTE eller representerer en sikkerhetsrisiko (se nedenfor), enten på grunnlag av myndighetenes egne undersøkelser ("separatees") eller fordi de har meldt seg selv ("surrendeas"), har blitt internert i rehabiliteringsleirene. Alle samtalepartnere var enige om at mellom 8000 og 9000 personer var internert i rehabiliteringsleire pr. mai 2010, etter at mellom 2000 og 3000 var løslatt. Løslatelsene ble beskrevet som svært dårlig organisert, bl.a. måtte familiemedlemmer vente i flere dager under åpen himmel, og løslatelsesdokumenter – kun gyldig for seks måneder – ble overlevert rett før løslatelse, uten nærmere forklaringer.

Pr. mai 2010 hadde verken ICRC, den nasjonale menneskerettighetskommisjonen (Human Rights Commission of Sri Lanka / HRCSL), eller andre uavhengige observatører tilgang til leirene. ICRC hadde hatt tilgang til både rehabiliteringsleirene og leirene for internt fordrevne (velferdssentrene) frem til juli 2009, da organisasjon ble nektet å arbeide i disse. Selv om uavhengige observatører ikke hadde tilgang til leirene, hersket ingen uenighet av betydning blant samtalepartnerne om antallet internerte i rehabiliteringsleirene. Brorparten av rehabiliteringsleirene ligger i området rundt Vavuniya. De internerte holdes i ulike lokaliteter som ikke er designet for verken frihetsberøvelse eller rehabilitering, eksempelvis i skoler og andre offentlige bygninger. De fleste av rehabiliteringsleirene var pr. mai 2010 "non-gazzeted", dvs. ulovlige.

Ifølge samtalepartnerne ble familiemedlemmer av personer i rehabiliteringssentrene gitt anledning til å besøke de internerte. ICRC var pr. mai 2010 engasjert i tilretteleggingen av slike besøk, bl.a. i form av transportordninger for familiemedlemmer som befant seg i Manik Farm og som ønsket å besøke familiemedlemmer i rehabiliteringssentrene.

Samtalepartnerne gav en relativ samstemming beskrivelse av rehabiliteringsleirene. Ingen hadde informasjon som indikerte at tortur eller annen form for systematisk mishandling representerer et problem i leirene. OCHA var ikke kjent med at tortur av rehabiliteringsinternerte, men gav uttrykk for at de humanitære forholdene i leirene, som ble beskrevet som "pretty basic facilities", jevnt over er dårlige eller meget dårlige.

De forhold som ble påpekt og den beskrivelse som ble gitt av OCHA, er dekkende for det bildet som ble tegnet av øvrige samtalepartnerne. Det som først og fremst bekymret OCHA var "concerns related to the legal framework". Organisasjonen peker bl.a. på at det juridiske grunnlaget for interneringen ikke er kjent eller klargjort for de internerte, det foreligger ikke informasjon om hvor lenge frihetsberøvelsen vil vare, de internerte har ikke tilgang til juridisk bistand, og de som har blitt løslatt har ikke fått dokumentasjon for at eventuelle rettslige prosesser mot dem er avsluttet (OCHA, intervju i Colombo 14. mai 2010).

Ifølge UNHCR har myndighetene vært svært lite samarbeidsvillige i forbindelse med organisasjonens bestrebelser for å sikre at de løslatte får dokumentasjon for at

eventuelle saker mot dem er avsluttet, og at de er løslatt etter internering i rehabiliteringsleir (UNHCR, intervju i Colombo 12. mai 2010).

Alle samtalepartnere synes enige om at velferdssentrene og rehabiliteringssentrene utelukkende rommer de internflyktingene/LTTE-kadre som kom ut fra Vanni i krigens siste faser. Det hersker enighet om at omfattende og alvorlig rettighetsproblematikk er knyttet til interneringen i leirene. International Commission of Jurists (ICJ) publiserte i september 2010 en rapport, *Beyond Lawful Constraints: Sri Lanka's Mass Detention of LTTE Suspects*, som behandler:

[...] human rights concerns arising from what may be the largest mass administrative detention anywhere in the world. The Government of Sri Lanka is currently holding approximately eight thousand individuals under administrative detention without charge or trial. They are alleged former associates of the LTTE and therefore required to undergo 'rehabilitation' under Sri Lanka's 2005 emergency regulations. Hundreds of others have been screened and held separately for criminal prosecution (ICJ 2010, s. 5).

ICJ konkluderer med at:

The Government of Sri Lanka's 'surrender' and 'rehabilitation' regime combines measures to address the 'surrender' of former combatants, screening for security threats, rehabilitation, and criminal prosecutions. Each of these areas of law and policy contain measures that violate the right to liberty and security of the person (ICCPR, art. 9), the right to due process and fair trial (ICCPR, art. 14), and the rights of the child. They also risk violation of the prohibition against enforced disappearance, torture and other illtreatment, and extrajudicial killing (ICJ 2110, s. 38).

Kommisjonen etterlyser (IJC 2010, s. 36-38):

- *Clear and transparent legal framework for surrendees and rehabilitees*
- *Procedural safeguards*
- *An independent monitoring agency with a protection mandate*

Ingen av samtalepartnerne gav informasjon som tilsier at personer som senere har blitt arrestert i andre områder av landet, eller som ikke tilhørte den befolkningen som ble drevet ut av Vanni i etterkant av krigen, har blitt frihetsberøvet i rehabiliteringsleirene. Det samtalepartnerne derimot opplyste, var at personer fra leirene hadde blitt overført til fengsling andre steder i landet. Slik Landinfo forstår det, innebærer dette fengsling sammen med "ordinært" internerte etter straffe- eller unntakslovgivning og Prevention of Terrorism Act (PTA). Denne gruppen representerer antagelig en stor del av økningen i antallet internerte i medhold av Emergency Regulations (EMR) og PTA. Pr. mai 2010 antagelig var rundt 2000 personer internert.

Det ble heller ikke gitt informasjon som tilsa at de som hadde blitt løslatt fra rehabiliteringsleirene ble rearrestert.

3. AKTUELLE FORHOLD I ULIKE OMRÅDER

I tillegg til en generell oppdatering på menneskerettighets- og sikkerhetssituasjonen for tamiler nord og øst, har UDI stilt konkrete spørsmål om kontroll og bevegelsesfrihet (e-post 25. mars 2010):

- *Er det begrensninger på hvem som får reise mellom de ulike distriktene på Sri Lanka?*
- *Har omfanget av kontrollposter endret seg etter mai 2009?*
- *Har situasjonen endret seg med tanke på den behandlingen tamiler blir utsatt for ved kontrollpostene?*
- *Hvem vil være spesielt utsatt (for menneskerettighetsbrudd) i forbindelse med kontrollpostene?*

UDI har videre i sin bestilling til Landinfo bedt om ”en oppdatering på menneskerettighets- og sikkerhetssituasjonen for tamiler i Colombo”:

- *Har omfanget av kontrollposter (check-points), sporadiske nabolagskontroller og ”Cordon and search-operasjoner” endret seg etter mai 2009?*
- *Har situasjonen endret seg med tanke på behandlingen av tamiler i forbindelse med ulike kontroller?*
- *Hvem vil være spesielt utsatt (for menneskerettighetsbrudd) i forbindelse med identitetskontrollene?*

UDI har avslutningsvis stilt spørsmål om hvorvidt omfanget av interneringer (registrerte og uregistrerte) har endret seg, og om det er mulig å si noe mer om profilen til de internerte? (e-post 25. mars 2010).

3.1 SITUASJONEN FOR TAMILBEFOLKNINGEN I NORDOMRÅDENE (WANNI OG JAFFNA)

Områdene i nord beskrives av alle samtalepartnerne som betydelig militarisert, samtidig som den generelle kontrollen av sivilbefolkningen er redusert. Den militære tilstedeværelsen preger dagliglivet i store områder, men ingen av samtalepartnerne rapporterer om menneskerettighetsbrudd av det omfang og den karakter som det er rapportert om de seneste år.

Flere samtalepartnere pekte på at hæren pr. mai 2010 var i ferd med å redusere tilstedeværelsen i Jaffna og at det medførte økt omfang av lovbrudd og kriminalitet. Kriminalitet representerer et problem, spesielt i dette området (utpressing, bortføringer). OCHA beskriver omfanget av bortføringer som ”substantially reduced”, men samtidig synes ingen av samtalepartnerne å ha pålitelig informasjon om omfang, karakter, offerprofil og ansvarlige. Samtalepartnerne gav uttrykk for ulike vurderinger av i hvilken grad kriminaliteten i Jaffna har politiske undertoner. Flere antyder at enkelte av de øvrige tamilske grupperingene står bak mye av den alvorlige kriminaliteten, og Eelam People's Democratic Party (EPDP) nevnes av flere (kildene ønsker anonymitet). Informasjonen er imidlertid lite konkret, men kriminaliteten beskrives som ”politisk”, enten ved at sikkerhetstyrkene ”ser gjennom fingrene” eller er indirekte ansvarlig. En sentral kilde, som ønsker å være anonym, mener at i lys av den massive tilstedeværelsen av politi og sikkerhetstyrker i Jaffna,

må bortføringer og utpressing anses som "political in the way that the army/police don't take action; the culprits have protection and there is no transparency".

Hva gjelder politi og rettsvesen, peker flere på at den store majoritet av politistyrken i nord er singalesisktalende og at det kan skape problemer, både i samband med konkret problemløsning, konflikter og den tamilske lokalbefolkningens tillit til ordensmaken. Rettsvesenets posisjon ble av flere samtalepartnere beskrevet som svak og sårbar. Flere av samtalepartnerne illustrerte dette ved å vise til den samme konkrete saken, hvor EPDP skal ha vært ansvarlig for bortføring og drap av en ung mann. Borgermesteren av Jaffna som representerer EPDP, hadde fremsatt trusler mot dommeren, noe som igjen medførte at de lokale juristene (organisert i Bar Association) gikk til streik. Dommeren ble senere overført til et annet distrikt.

En av samtalepartnerne (en lokal NGO) hadde forsøkt å samle informasjon om saker vedrørende bortføringer/utpressing/drap i Jaffna og Mannar våren 2010. Utgangspunktet var rykter om barnebortføringer og konkret informasjon om bortføring av forretningsmenn og politiske drap. Organisasjonen registrerte færre enn fem saker.

Manglende konkret informasjon gjør seg, som antydning over, også gjeldende i tilknytning til tilstedeværelsen og operasjonsmodus for de øvrige tamilske grupperinger; Eelam People's Democratic Party (EPDP), Eelam People's Revolutionary Liberation Front (EPRLF), People's Liberation Organization of Tamil Eelam (PLOTE) m.fl. Det pekes på at gruppene fremdeles bidrar til usikkerhet og er ansvarlige for overgrep, men dette er i liten grad forankret i erfaringsmateriale og konkrete eksempler.

Hva gjelder tilstedeværelse av LTTE i nord, er samtalepartnerne helt samstemte: Ingen informasjon indikerer at eventuelle gjenværende grupper av LTTE er organisert eller har potensial til å utgjøre en trussel mot sivile eller myndighetene i nord. Flere peker samtidig på at det ennå er personer som har hatt posisjoner i LTTE og som ikke er registrert av myndighetene. En av samtalepartnerne, som Landinfo anser som svært etterrettelig, hevdet at enkelte personer som hadde hatt sentrale lokale posisjoner for LTTE i Vanni, hadde profilert seg "oppsiktsvekkende tydelig" i enkelte av flyktningleirene.

3.2 SITUASJONEN FOR TAMILBEFOLKNINGEN I ØSTOMRÅDENE (TRINCOMALEE, BATTICALOA OG AMPARA)

Flere av samtalepartnerne beskriver de tre distriktene i øst som militariserte, og hæren sjekker fremdeles reisende på hovedveiene til Trincomalee og Batticaloa by. En internasjonal NGO beskriver forholdene i Trincomalee som "fairly relaxed". Sikkerhetssituasjonen i byene omtales som mer avklart enn på landsbygda, hvor forholdet mellom landsbyer og grupper av ulik etnisk komposisjon i enkelte områder beskrives som "tense".

En representant for en lokal NGO fremholdt at et meget urovekkende, men ikke nytt fenomen, var at myndighetene initierte kolonialisering i tradisjonelt tamiske/muslimske områder i øst, bl.a. ved salg av landområder til singalesiske forretningsinteresser. I motsetning til områdene i nord, har de tre øst-distriktene, Trincomalee, Batticaloa og Ampara, betydelige innslag av de to andre store etniske gruppene, i tillegg til den tamilske befolkningen. Tamilene er kun i flertall i

Batticaloa, mens den muslimske befolkningen er størst både i Trincomalee og Ampara. I sistnevnte distrikt utgjør den singalesiske befolkningen i underkant av 40 %, mens tamilene utgjør i underkant av en femtedel av befolkningen (Department of Census and Statistics 2007a, b, c, s. 16). I lys av det historisk sett konfliktfylte forholdet mellom de tre gruppene i øst, peker flere av samtalepartnerne på at den etniske komposisjonen kan bidra til sikkerhetsmessig labilitet i området. Det synes imidlertid å være relativt bred enighet om at situasjonen i øst er preget av mindre militær tilstedeværelse og kontroll enn i nord. Ingen av samtalepartnerne mente at sikkerhetskontroll, arrestasjoner og interneringer pr. mai 2010 representerer et problem for sivilbefolkningen i området.

Det er omtalt under pkt. 3.2 at flere av informantene refererte til rykter om LTTE-grupper, men at kun én kilde viste til konkret informasjon. En bekjent av en menneskerettighetsaktivist hadde påtruffet en gruppe væpnede ungdommer i Trincomalee som ble omtalt som LTTE-soldater. Personen hadde ikke oppfattet gruppen som truende, snarere å være i en vanskelig situasjon og at gruppen hadde behov for hjelp da de skal ha tigget om mat og penger. Det foreligger således heller ikke for øst-provinsens vedkommende informasjon som peker i retning av at LTTE har en organisert tilstedeværelse.

Mye taler for at LTTEs generelle posisjon i området ble stadig mer svekket i perioden fra 2004, da LTTE-kommandant Karuna brøt forbindelsen med LTTE-ledelsen i Vanni. Karunas gruppe ble senere splittet i to fløyer, som har vært i voldelig konflikt med hverandre. Både Karuna- og Pilliyan-gruppen omtales av flere samtalepartnere som ”angivelig avvæpnet”. Ingen av samtalepartnere har informasjon om overgrep, ut over at personer som tilhører gruppen skal være involvert i kriminalitet, hovedsakelig knyttet til trusler mot lokale forretningsmenn for beskyttelsespenger. Ingen av samtalepartnerne gav informasjon om konkrete bortførings-/utpressingssaker i etterkant av de siste valgene. En sentral kilde i en lokal menneskerettighetsorganisasjon mente at Karuna/Pillian, i likhet med de andre tamilske partiene/paramilitære gruppene, i dag var i en vanskelig situasjon. Regjeringen har ikke i samme grad som tidligere bruk for partiene/gruppene i sin bekjempelse av LTTE, og de har problemer med skaffe midler. Samtidig er de avhengige av å etablere tillit i befolkning og å etablere et velgergrunnlag. Kilden mente også at representanter for gruppene, som en følge av at de hadde deltatt i omfattende og ofte myndighetsinitierte overgrep og hadde informasjon om slike, i fremtiden kunne vise seg sårbare og risikere overgrep.

3.3 REAKSJONER MOT TIDLIGERE LTTE-KADRE

Hva gjelder represalier mot tidligere LTTE-kadre, ble ikke denne problemstillingen tatt opp i samtalene, hovedsakelig fordi Landinfo mener at det neppe kan foreligge erfaringsmateriale. Fremdeles er svært få både av de rundt 2000 som sitter internert i medhold av unntaks- og terrorlovgivninger rundt om i landet løslatt, og det store flertallet av de som har blitt plassert i rehabiliteringsleirene er heller ikke løslatt. På ett område foreligger det imidlertid antatt relativt god informasjon om tilbakeføring. Ifølge FNs barnefond (UNICEF) er majoriteten av de mindreårige som har vært gjennom rehabilitering, løslatt pr. mai 2010. Dette gjelder 560 ungdommer som ble identifisert i etterkant av avslutningen av krigen mai 2009, og inkluderer både personer som har vært under LTTEs og Karunas kommando (sistnevnte gruppe ble

holdt i en egen leir i nærheten av Colombo). UNICEF har fulgt opp sakene, og organisasjonen hadde i mai 2010 ingen opplysninger som pekte på at ungdommene ble eksponert for hevnreaksjoner ved tilbakeføring til sine opprinnelsessteder (intervju i Colombo 11. mai 2010).

3.4 BEVEGELSESFRIHET

Det hersker bred enighet om at retten til bevegelse innen eget land er betydelig bedret for alle srilankiske borgere. Det er ingen begrensinger på reiser mellom ulike områder i landet og den sivile ferdselen mellom områdene i sør og nord er pr. i dag betydelig. Enkelte områder og strekninger er fremdeles preget av kontroll av reisende, og som nevnt over, er både Vanni og Jaffna sterkt militarisert. Det store sjekkpunktet sør for Vavuniya, Medawachchiya, er i dag stengt og kontrollen av reisende til Jaffna skjer ved knutepunktet Omanthai nord for byen.

Det er også områder hvortil ferdsel er begrenset for enkelte grupper eller stengt for alle. Dette gjelder bl.a. områder i Vanni; både områder hvor gjenbosettingen har startet og områder som ennå ikke er klargjort for gjenbosetting, eksempelvis områdene rundt Mullaithivu. En av samtalepartnerne fremholdt at hæren hadde omdannet enkelte landsbyer i Vanni til leire og nektet returnerte tilgang til sine tidligere bopeler.

Flere av samtalepartnerne omtalte de såkalte "High Security Zones" (HSZ). Militære sikkerhetssoner finnes både i Vanni og på Jaffna, og omtales/kritiseres av nær alle samtalepartnere for å være unødvendig store og å forhindre mange sivils tilgang til sine eiendommer. En av møtspartnerne har eiendommer i HSZ i området sør for Kankesanthurai og Palaly. Kilden hadde aldri fått noen kompensasjon for beslagleggelsen av eiendommene og anså sannsynligheten for å få disponere disse i fremtiden som minimal. Våren 2010 kom signaler om at militære myndigheter ville redusere omfanget HSZ og tilbakeføre eiendommer til eierne (Ministry of Defence 2010). I august ble de første sonene i Jaffna redusert, bl.a. ved Cenynor Jetty i Gurunagar. En fiskerlandsby som hadde vært utilgjengelig siden 1995 da hæren gjenerobret Jaffna.

Enkelte samtalepartnere peker på at det kan være vanskelig å komme seg til øyene vest for Jaffna; Delft og Kayts ble nevnt av flere. Det foreligger imidlertid ikke informasjon som tilsier at det er organisert formaliserte tillatelsessystemer, men at det kan være tale om mer intens kontroll, enn i øvrige områder.

Det hersker unison enighet blant samtalepartnerne om den beskrivelse UNHCR gir av sivils bevegelsesfrihet:

Restrictions on the freedom of movement have also been eased as a consequence of the improvement in the security situation. However, other security measures, including military/police checkpoints along the main roads and a highly visible military presence, continue to be maintained throughout the country, reportedly to prevent the re-establishment of the LTTE by cadres still at large (UNHCR 2010, s. 2).

Omfanget av kontrollposter og infrastrukturen ved kontrollpostene er redusert over hele landet. Ingen av samtalepartnerne fremholder at menneskerettslige overgrep mot reisende representerer et problem i Sri Lanka i dag. Både nærings- og turismerelatert trafikk mellom Jaffna og Colombo er i dag betydelig.

3.5 SITUASJONEN FOR TAMILBEFOLKNINGEN I SØR OG I COLOMBO

I sine anbefalinger fra juli 2010 peker UNHCR på at:

The end of the armed conflict and the significantly improved security conditions throughout the country have resulted in a reduction in the number of Sri Lankans seeking international protection in industrialized countries (UNHCR 2010, s. 3).

Landinfo forstår den implisitte vurderingen av sikkerhetsforholdene i Sri Lanka som også å inkludere Colombo. Ut over det kommenterer UNHCR i liten grad forholdene i hovedstadsregionen. I avsnittet om intern flukt- og relokalisering peker imidlertid organisasjonen på at:

In the case of a prospective IFA/IRA in Colombo, it should be borne in mind that young Tamil men originating from the north and east of the country could encounter closer scrutiny during the police registration process and may, in some cases, be denied a residence permit (UNHCR 2010, s. 10).

Denne vurderingen synes å være gjort på bakgrunn av en situasjonsbeskrivelse som er utdatert og som det derfor antagelig ikke lenger er dekning for. UNHCR henviser til en rapport fra UK Home Office, *Report of Information Gathering Visit to Colombo, Sri Lanka 23-29 August 2009* og til menneskerettighetsrapporten fra U.S. State Department publisert i mars 2010. Sistnevnte omhandler hendelser fra 2009. UNHCRs påminning synes å referere seg til følgende passasje i den amerikanske rapporten:

Colombo police refused to register Tamils from the north and the east, as required by Emergency Regulation 23, sometimes forcing them to return to their homes in areas affected by the conflict (U.S. State Department 2010).

Colombo er fremdeles preget av sikkerhetsordninger og foranstaltninger; faste og temporære kontrollposter (check-points) bemannet av politi og/eller andre sikkerhetsstyrker, områder med forbud mot eller begrensninger på sivil ferdsel, barrikadering av sentrale offentlige bygninger og installasjoner, samt generell patruljering og kontroll. Alle samtalepartnere er relativt samstemte om at infrastrukturen fremdeles er på plass men at den i noen grad er bygget ned. Det hersker også enighet om at omfanget av og intensiteten i kontrollen er redusert i perioden etter mai 2009. Vurderingene av i hvilken grad omfanget av og intensiteten i kontrollen har blitt mindre, er marginalt forskjellige og synes i stor grad å være basert på samtalepartnernes individuelle observasjoner og erfaringer som beboere i byen, ikke faktabasert informasjon.

Hva gjelder særskilte aksjonsformer, som round-ups og cordon-and-search-operasjoner (relativt systematiske husransaker), mente samtalepartnere, med unntak av noen enkelte, at slike ikke fant sted i Colombo pr. mai 2010. UN Human Rights Advisor Cynthia Veiko og to andre lokale kilder hevdet at det med jevne mellomrom ble foretatt cordon-and-search-aksjoner i enkelte nabolag i bydelen Wellawatte, hvor flertallet av befolkningen er tamiler.

Ifølge samtalepartnere ble det introdusert lettelsener i unntakslovgivningen i begynnelsen av mai 2010. Lettelsene gjaldt blant annet anledning til å holde møter, politiets opptreden på privat eiendom uten rettslige godkjenning og det obligatoriske krav til huseiere om fortløpende registrering av husholdsmedlemmer/hvem som bor i

huset. Rapporter i lokal presse indikerer at husholdsregistreringen er gjenopptatt i enkelte områder. Ifølge Daily Mirror har politiet:

[...] begun registering Tamils in the Wellawatte area under the police ordinance, police said. Colombo DIG H.N.B. Herath said they were instructed by higher authorities to register all people - including Tamils...Dr. Kumaragurubaran added that Tamil residing in Wellawatte were facing difficulties following this police registration. Meanwhile, responding to a question by Daily Mirror, Police Spokesman SP Preshantha Jayakody said they were carrying out the registration under the Police ordinance. When asked whether this was an island wide programme, SP Jayakody said, 'It depends' (Daily Mirror 2010).

Landinfo har i notatet *Kommentar Sri Lanka: UNHCRs Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Sri Lanka - April 2009* (Landinfo 2010), påpekt at bestemmelsene om politiregistrering i politivedtektene og i unntaksbestemmelsene er nesten likelydende. Uavhengig av dette, indikerer informasjonen som foreligger om Wellawatte at registreringen er diskriminerende ved at det, i likhet med tidligere, er tamilske boligområder som eksponeres for krav til politiregistrering.

Alle samtalepartnere gav uttrykk for at LTTE neppe har en organisert tilstedeværelse i Colombo pr. mai 2010. Ingen av kildene hadde informasjon som kan indikere at LTTE i dag representerer en sikkerhetsrisiko for myndighetene i Colombo. Det ble heller ikke gitt informasjon fra noe hold som tilsier at organisasjonen øver press mot sivile tamiler i hovedstadsområdet. Jehan Perera, Executive Director ved National Peace Council, antok at det antageligvis finnes "sleeping cells" i hovedstadsområdet, men at disse neppe er organisert og styrt slik at de har potensial til å gjennomføre alvorligere aksjoner (intervju i Colombo 12. mai 2010). Et forhold som kan illustrere at myndighetenes vurdering er i overensstemmelse med dette, er at omfanget av sikkerhetskontroller i Colombo er redusert i løpet av det siste året. Likeledes peker opphevingen av enkelte unntaksbestemmelser i samme retning. Samtidig påpeker flere av samtalepartnerne at kontrollnivået er så vidt skjerpet at det tilsier at myndighetene ikke er trygge.

Landinfo har ikke informasjon som peker i retning av at LTTE kan "sanksjonere ovenfor den tamilske befolkningen i de tamilske områdene (herunder tvangsrekruttering, samt sivil og militær bistand) (UDI, e-post 25. mars 2010). Tilsvarende synes også å gjelde for alle områdene i sør, Colombo inkludert.

3.6 ARRESTASJONER OG INTERNERING

Gjennom en årrekke har et sentralt element i myndighetenes sikkerhetsregime i Colombo vært arrestasjoner av større grupper sivile tamiler. Et betydelig antall tamiler, mange tusen, ble i årene før 2009 vilkårlig arrestert, ført til politistasjoner og holdt inntil en sikkerhetsmessig screening var gjennomført. Selv om de fleste arresterte ble løslatt etter relativt kort tid, har det hersket bred enighet om at arrestasjonene i stor grad rammet uskyldige sivilister og at de også representerte en risiko for overgrep, tortur og langvarig internering på svært spinkelt grunnlag. Omfanget av slike vilkårlige arrestasjoner av sivile tamiler har fluktuert under hele konfliktperioden, bl.a. med sikkerhetsrelaterte hendelser i hovedstaden. Mange,

eksempelvis UNHCR (2009), har ment at det i særlig grad har vært tamiler fra øst og nord med svak tilknytning til Colombo som har vært offer for arrestasjonene,.

Det hersker enighet blant samtalepartnerne om at vilkårlige arrestasjoner ikke lenger preger dagliglivet til tamilbefolkningen i hovedstaden. UNHCR bekreftet at etter deres kjennskap var risikoen for vilkårlige arrestasjoner markert redusert (intervju i Colombo 12. mai 2010). I motsetning til hva som var tilfellet tidligere, tas få tamiler pr. mai 2010 inn for ytterligere undersøkelser og sikkerhetscreening i forbindelse med kontroll ved check-points, veisperringer eller annen mer tilfeldig kontroll. Jehan Perera, Executive Director ved National Peace Council, gav uttrykk for at hovedgrunnen til at det generelle presset mot tamilbefolkningen i Colombo er redusert, ikke utelukkende hadde sammenheng med at den militære konflikten var avsluttet, men også at myndighetens sikkerhetsapparat var blitt mer profesjonelt og hadde bedre etterretningsinformasjon. Perera gav uttrykk for at de relativt få som ble arrestert i Colombo antagelig ble arrestert på bakgrunn av konkret individualisert etterretningsinformasjon (intervju i Colombo 12. mai 2010). Denne vurdering ble delt av flere av samtalepartnerne, både store organisasjoner og enkeltpersoner, eksempelvis UNHCR og advokat Gowri Thavarsa. Det hersker relativt bred enighet om at myndighetene antagelig utmanøvrerte de fleste LTTE-cellene i Colombo i den siste og den etterfølgende fasen av krigen. Først og fremst på grunnlag av tilgang til etterretningsinformasjon om LTTEs organisasjon. En anonym kilde var av den oppfatning at majoriteten av de tamiler som forsvant i Colombo høsten 2008 og 2009 var involvert i LTTEs nettverk, og ikke å betrakte som ordinære sivilister.

I henhold til nasjonalt lovverk er LTTEs formelle status uendret og organisasjonen er fremdeles ulovlig. LTTE var illegal fra våren 1998 til høsten 2002, og fikk igjen status som ulovlig i januar 2009 (Ministry of Defence 2009). Personer som har vært under organisasjonens militære kommando (uavhengig av om man har vært rekruttert ved tvang) eller involvert i organisert virksomhet for organisasjonen, må fremdeles antas å risikere å bli arrestert av myndighetene. Ingen av samtalepartnerne gav informasjon som kan gi grunnlag for å etablere en pålitelig profil for hvem som fremdeles risikerer frihetsberøvelse og rettslige tiltak, og den informasjon som ble gitt, gir fremdeles dekning for en slik meget generell vurdering som fremholdes i UNHCRs retningslinjer fra juli 2010:

[...] young Tamil men, particularly those originating from the north and east of the country, may be disproportionately affected by the implementation of security and anti-terrorism measures on account of their suspected affiliation with the LTTE (UNHCR 2010, s. 5).

Samtidig hersker det altså relativt bred enighet om at antallet arrestasjoner i tilknytning til generell kontroll pr. i dag er få, og at de som arresteres, arresteres på grunnlag av etterretningsinformasjon. Bildet kompliseres av at gruppen i rehabiliteringsleirene, etter det opplyste, er svært varierende mht. tilknytning til LTTE. De fleste av samtalepartnerne påpeker at det antagelig er svært få som har hatt en sentral rolle eller omfattende politisk eller militær aktivitet for organisasjonen. Mange i leirene ble antagelig tvangsvervet i krigens siste fase. Det fremstår imidlertid som enda mindre sannsynlig i dag, enn forut for mai 2009, at det å ha ytt tjenester til LTTE i forbindelse med organisasjonens myndighetsutøvelse da den kontrollerte de frigitte områdene i Vanni, representerer risiko for frihetsberøvelse. Det er også godt dokumentert at over 2000 personer er løslatt fra

rehabiliteringsleirene, men det foreligger ikke informasjon som sier noe om deres bakgrunn i eller aktivitet for LTTE. Landinfo hadde samtale med en meget etterrettelig kilde som hadde hatt kontakt med en LTTE-soldat som ble løslatt fra rehabiliteringsleir i Vanni. Han hadde vært soldat i strid i over 1 år etter å ha vervet seg frivillig.

I tillegg til at samtalepartnerne synes enige om at arrestasjoner og interneringer i medhold av unntaks- og anti-terrorlovgiving i hovedstaden er betydelig redusert, gir alle uttrykk for at politisk motiverte kidnappinger, forsvinninger og utenomrettslige henrettelser pr. mai 2010 ikke er et problem i Colombo-området. Organisasjonen INFORM gav uttrykk for at "some kind of normalcy has returned to all communities", mens Jehan Perera fra National Peace Council poengterte at situasjonen "is still not normal" (intervjuer i Colombo 12. mai 2010).

De fleste samtalepartnernes vurderinger sammenfaller i all vesentlighet med de to utsagnene ovenfor: Situasjonen er ikke normalisert og Colombo-området er fremdeles preget av militarisering. Flere samtalepartnere, eksempelvis Ruki Fernando, Coordinator ved Law and Society Trust, gav uttrykk for at det fremdeles eksisterer stor usikkerhet blant tamilbefolkningen, selv om den generelle objektive risikoen for konfliktrelaterte overgrep og ubehagligheter er betydelig redusert (intervju i Colombo 14. mai 2010). Hva gjelder behandling av etniske tamiler i forbindelse med kontroll, gir, som påpekt ovenfor, ingen av kildene informasjon som indikerer at det pt. foreligger generell risiko for menneskerettslige overgrep mot sivile tamiler i forbindelse med sikkerhetsstyrkenes kontrollutøvelse. Arrestasjoner synes å være basert på etterretningsinformasjon og å være målrettede. De få som arresteres (sammenliknet med oktober 2008), arresteres – slik Landinfo forstår det – i liten grad i tilknytning til ordinære kontroller. Det foreligger ennå ikke nok informasjon om behandlingen av de som sitter internert i medhold av PTA til å si noe konkret om profilen til de arresterte.

3.7 EMERGENCY REGULATIONS (EMR) / PREVENTION OF TERRORISM ACT (PTA)

To av samtalepartnerne opplyser at det pr. mai 2010 sitter ca. 2000 internert i medhold av EMR/PTA på landsbasis. Dette representerer en økning på ca. 500 fra oktober 2008. De fleste av samtalepartnerne hevder at dette først og fremst har sammenheng med at det er tatt ut tiltaler mot personer i rehabiliteringsleirene i Vanni, og at disse er overført til ordinære interneringssteder. Landinfo er ikke kjent med informasjon som kan dokumentere denne sammenhengen. Det vil imidlertid kunne forklare paradokset knyttet til at kontrollen og omfanget av arrestasjoner ifølge alle samtalepartnere er redusert, samtidig som det gjennomsnittelige antallet internerte i medhold av terror- og unntakslovgiving, har økt.

Det hersker enighet om at situasjonen med hensyn til politibrutalitet ikke er endret i etterkant av krigen. Personer som siktes og interneres løper fremdeles risiko for overgrep og tortur, hovedsakelig i forbindelse med avhør.

Hemmelig eller uregistrert internering ("not gazetted") er åpenbart et problem for IDP-befolkningen i Vanni (se pkt.2.1.2 og 2.1.3), men synes ikke lenger å være et problem i andre områder.

3.8 RETURNERTE OG DERES SITUASJON

Landinfo legger til grunn at IOM pr. 2010 er den organisasjon som har størst kompetanse på og erfaring fra tamiler som returnerer til Sri Lanka. Selv om informasjonen og kunnskapen organisasjonen har om returnerte og returproblematikk, i all hovedsak er basert på erfaringer fra personer som har returnert frivillig, mener Landinfo at erfaringene representerer relevant bakgrunnsinformasjon. Denne vurderingens prinsipielle utgangspunkt er at spørsmålet om graden av frivillighet i tilknytning til retur, ikke har betydning for enkeltpersoners situasjon etter å ha vendt tilbake til hjemlandet. IOM har ikke informasjon om at tamiler som har returnert etter å ha blitt nektet opphold i annet land a) blir utsatt for spesiell behandling fra myndighetenes side, men tilsvarende som den øvrige tamilske befolkning, og heller ikke at de b) er eksponert for særskilt risiko for overgrep fra private aktører (kriminalitet).

4. HOVEDINTRYKK

På bakgrunnen av Landinfos generelle kunnskap om utviklingen av konflikten, sikkerhetssituasjonen og menneskerettighetsforholdene i Sri Lanka i løpet av de seneste årene, og de inntrykk og den informasjon som ble formidlet av samtalepartnerne under dette besøket, mener Landinfo at det er grunn til å poengtere følgende underpunkter/tema.

4.1 KRIGSHANDLINGER I ØST OG NORD

Alvorlige krigshandlinger og menneskerettighetsovergrep eller høy risiko for slike, har preget siviles hverdagsliv både i øst- og nordområdene gjennom en årrekke. Krigen mellom LTTE og myndighetene er over, og sikkerhets- og menneskerettighetssituasjonen er bedret. Samtidig bidrar konsekvenser av den langvarige voldskonflikten til en svært vanskelig humanitær, sosial og økonomisk situasjon for majoriteten av tamilbefolkningen i nord og øst. Det hersker bred enighet om at sentralmyndighetene ikke gjør nok eller viser tilstrekkelig vilje med henblikk på å normalisere og forbedre situasjonen.

4.2 SITUASJONEN I ØST

Menneskerettighetssituasjonen har forbedret seg i østområdene. Samtidig uttrykkes uro for "increased intercommunal tension", og tilfeller av drap og bortføringer. Den tamilske befolkningen er mest utsatt, men også singalesiske og muslimske befolkningsgrupper berøres.

4.3 SITUASJONEN PÅ JAFFNA

Reduksjon av hærens tilstedeværelse øker risiko for lovbrudd og kriminalitet. Det hersker samtidig relativt bred enighet om at både lov og orden og sikkerhets- og menneskerettighetssituasjonen i Jaffna har utviklet seg positivt i løpet av perioden fra mai 2009. Tilfeller av politisk motiverte drap og bortføringer er registrert.

4.4 COLOMBO

Risikoen for LTTE-initierte attentat og terrorhandlinger lik den som forelå før mai 2009 gjør seg ikke lenger gjeldende i regjeringskontrollerte områder, Colombo inkludert. De attentat og terrorhandlinger som bl.a. utløste intensivt kontroll og overgrep mot tamiler, har opphørt.

4.5 UNNTAKSLOVGIVNINGEN

Unntakslovgivningen er fremdeles virksom. Unntakslovgivningen som gjelder pr. oktober 2010, om enn noe modifisert, gir fremdeles sikkerhetsstyrkene og andre representanter for myndighetene vide fullmakter til å kontrollere og frihetsberøve sivile. Prevention of Terrorism Act er virksom.

4.6 BEVEGELSE – VAVUNIYA

Etter at hovedveien A9 ble gjenåpnet, har det igjen blitt mulig å bevege seg fra de tidligere regjeringskontrollerte områdene, gjennom området som var kontrollert av LTTE og til Jaffna. Den sivile ferdselen er omfattende selv om den fremdeles blir kontrollert av sikkerhetsstyrkene.

4.7 BEVEGELSE – COLOMBO

Det er pr. 2010 fremdeles et omfattende sikkerhetskontrollregime i Colombo, som i mange henseender er likt det som var virksomt i store deler av perioden forut for mai 2009. Myndighetene fokuserer fremdeles på sikkerhetsnivået rundt økonomiske, politiske og militære mål i hovedstaden. Hovedkomponentene i kontrollregimet er både etablert og temporær kontroll ved ferdselsårer og sentrale punkt, og i mindre grad målrettede kontrollaksjoner i geografisk begrensede områder av byen. Den tilfeldige kontrollen av sivile, både i det offentlige rom og på bopeler, er redusert og sikkerhetsstyrkenes fremtreden i forbindelse med kontrollen representerer redusert risiko for overgrep mot sivile tamiler. Det er grunn til å anta at omfanget av kontrollen varierer fra område til område og at fokus fremdeles er rettet mot områder som betraktes som ”tamilske”.

4.8 KONSEKVENSER AV KONTROLL

Færre blir urettmessig frihetsberøvet enn tilfellet var i perioden før mai 2009. Det foreligger ingen indikasjoner på at myndighetene tvangsflytter tamiler fra hovedstadsområdet til andre områder.

4.9 INTERNERTE UNDER EMR/PTA

Ifølge en anerkjent internasjonal organisasjon var det gjennomsnittlige antall internerte tamiler i medhold av EMR og PTA pr. oktober 2008 ca. 1500. Sammenholdt med tallene fra samme organisasjon for januar 2007, hadde antallet internerte økt med ca. 900. Det betyr at antallet internerte fortsatte å øke etter at krigshandlingene hadde opphørt. Pr. mai 2010 var ca. 2000 internert. I tillegg ble ca. 9000 holdt i arrest i særskilte rehabiliteringsleire.

4.10 BEHANDLING AV INTERNERTE UNDER EMR/PTA OG I REHABILITERINGSLEIRE

Politibrutalitet er fremdeles et svært alvorlig og omfattende problem i Sri Lanka. Det er særlig i forbindelse med avhør i den første perioden etter arrestasjonen at tortur og politivold er stor. I motsetning til hva som var tilfellet for de som er siktet i medhold av EMR/PTA, hadde ingen av samtalepartnerne informasjon som tilsier at tortur er et problem i rehabiliteringsleirene i Vavuniya-området. I rehabiliteringsleirene holdes nær 9000 personer internert på juridisk uklart grunnlag under kritikkverdige forhold.

4.11 BORTFØRINGER OG FORSVINNINGER

I 2008 registrerte en fremtredende internasjonal organisasjon rundt 100 forsvinninger. Forsvinninger som i all hovedsak rammet tamilske menn med opprinnelse i nord og øst, synes ikke lenger å representere et problem. Det synes imidlertid åpenbart at mange forsvant like i etterkant av krigens slutt. Hva gjelder informasjon om bortføringer, er det først og fremst velstående tamilske foretningsmenn, men også journalister, opposisjonelle og menneskerettighetsaktivister som er utsatt.

4.12 REKRUTTERING TIL VÆPNEDE GRUPPER

Tvangsrekruttering er ikke lenger et stort problem. Det hersker bred enighet om at tvangsrekruttering ikke forekommer i hovedstadsområdet.

4.13 RETURNERTE

IOM hadde ikke informasjon om menneskerettighetsrelatert problematikk knyttet til personer som returnert fra Europa.

5. REFERANSER

Skriftlige kilder

- BBC Sinhala.com. (2009, 14. september). UN concern over Sri Lanka displaced. *BBC Sinhala.com*. Tilgjengelig fra http://www.bbc.co.uk/sinhala/news/story/2009/09/090914_navipillai.shtml [lastet ned 7. januar 2011].
- Blakely, R. (2009, 10. juli). Tamil death toll 'is 1,400 a week' at Manik Farm camp in Sri Lanka. *The Times*. Tilgjengelig fra <http://www.timesonline.co.uk/tol/news/world/asia/article6676792.ece> [lastet ned 7. januar 2011]
- Burke, J. (2010, 5. april). Sri Lanka's Tamils freed – but future bleak for those who backed Tigers. *Guardian.co.uk*. Tilgjengelig fra <http://www.guardian.co.uk/world/2010/apr/05/tamils-sri-lanka-freed-tigers/print> [lastet ned 7. januar 2011]
- Department of Census and Statistics (2007a, oktober). *Basic Population Information on Trincomalee District – 2007. Preliminary Report Based on Special Enumeration*. Colombo: Department of Census and Statistics. Tilgjengelig fra <http://www.statistics.gov.lk/PopHouSat/Preliminary%20Reports%20Special%20Enumeration%202007/Basic%20Population%20Information%20on%20Trincomalee%20District%202007.pdf> [lastet ned 7. januar 2011]
- Department of Census and Statistics (2007b, oktober). *Basic Population Information on Ampara District – 2007 Preliminary Report Based on Special Enumeration*. Colombo: Department of Census and Statistics. Tilgjengelig fra <http://www.statistics.gov.lk/PopHouSat/Preliminary%20Reports%20Special%20Enumeration%202007/Basic%20Population%20Information%20on%20Ampara%20District%202007.pdf> [lastet ned 7. januar 2011]
- Department of Census and Statistics (2007c, oktober). *Basic Population Information on Batticaloa District – 2007. Preliminary Report Based on Special Enumeration*. Colombo: Department of Census and Statistics. Tilgjengelig fra <http://www.statistics.gov.lk/PopHouSat/Preliminary%20Reports%20Special%20Enumeration%202007/Basic%20Population%20Information%20of%20Batticaloa%20District%202007.pdf> [lastet ned 7. januar 2011]
- ICJ, dvs. International Commission of Jurists (2010, september). *Beyond Lawful Constraints: Sri Lanka's Mass Detention of LTTE Suspects*. Geneva: International Commission of Jurists. Tilgjengelig fra: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4ca0ae592.html> [lastet ned 7. januar 2011]
- Landinfo (2010, 17. februar). *UNHCRS Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-seekers from Sri Lanka - April 2009*. Oslo: Landinfo. Tilgjengelig fra http://www.landinfo.no/asset/1202/1/1202_1.pdf [lastet ned 7. januar 2010]

- Murshideen, B. M. (2010, 9. juli). Police register Tamils in Wellawatte. *Daily Mirror*. Tilgjengelig fra <http://print.dailymirror.lk/news/front-page-news/15188.html> [lastet ned 7. januar 2011]
- OCHA, dvs. United Nations Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (2010, april). *Sri Lanka Humanitarian Snapshot – April 2010*. Tilgjengelig fra http://www.humanitarianinfo.org/srilanka_hpsl/Files/Situation%20Reports/Humanitarian%20Snapshot/LKHS009_26%20April%202010%20Humanitarian%20Snapshot%20Return%20Areas%20full%20and%20final.pdf [lastet ned 7. januar 2011]
- Sri Lanka Ministry of Defence (2010, 15. mars) (sist endret 30. desember 2010). *Survey reveals how Tigers threw untrained children into Vanni battle*. Colombo: Sri Lanka Ministry of Defence. Tilgjengelig fra http://www.defence.lk/new.asp?fname=20100315_08. [lastet ned 7. januar 2011]
- Sri Lanka Ministry of Defence (2010, 7. juni) (sist endret 30. desember 2010). *Jaffna High Security Zone to be relaxed*. Colombo: Sri Lanka Ministry of Defence. Tilgjengelig fra http://www.defence.lk/new.asp?fname=20100706_04 [lastet ned 7. januar 2011]
- Sri Lanka Ministry of Defence (2009, 1. juli). *LTTE is banned by the SL Govt: with immediate effect*, Colombo Colombo: Sri Lanka Ministry of Defence. Tilgjengelig fra http://www.defence.lk/new.asp?fname=20090107_15 [lastet ned 7. januar 2011]
- Sunday Observer (2010, 7. oktober). IDPs in welfare centres reduced to 23,352. *Sunday Observer*. Tilgjengelig fra http://www.sundayobserver.lk/2010/09/12/oostory.asp?sid=20101007_01&imid=IDPChildren.jpg&dt=%5BOctober%2007%202010, [lastet ned 8. oktober 2010]
- UNHCR, dvs. UN High Commissioner for Refugees (2009, april). *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka*. Geneve: UNHCR. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/refworld/docid/49de0b6b2.html> [lastet ned 7. januar 2011]
- UNHCR (2010, 5. juli). *UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from Sri Lanka*. Geneve: UNHCR. Tilgjengelig fra <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4c31a5b82.html> [lastet ned 7. januar 2011]
- U.S. Department of State (2010, 11. mars). *2009 Human Rights Report: Sri Lanka*. Washington: U.S. Department of State. Tilgjengelig fra: <http://www.unhcr.org/refworld/docid/4b9e52bbc.html> [lastet ned 7. januar 2011]

Muntlige kilder

- Australian High Commission ved Sonya Boylan, First Secretary, og Sophia McIntyre, Deputy High Commissioner. Intervju i Colombo 10. mai 2010.
- Balendran, Mohan, Attorney at Law. Intervju i Colombo 19. mai 2010.
- Centre for Policy Alternatives (CPA) ved P. Saravanamutthu, Dr. Intervju i Colombo 14. mai 2010.
- Civil Monitoring Committee (CMC) ved Mano Ganesan. Member of Parliament. Intervju i Colombo 20. mai 2010.
- Consortium of Humanitarian Agencies (CHA) ved Jeevan Thiagarajah. Executive Director. Intervju i Colombo 11. mai 2010.
- Danish Refugee Council ved Robertous Drouen, Country Representative. Intervju i Colombo 11. mai 2010.
- Department of Immigration and Emigration ved Damayanthi Jayaratne, Controller. Intervju i Colombo 18. mai 2010.
- FORUT ved Arne Bangstad, Resident Representative. Intervju i Colombo 17. mai 2010.
- Home for Human Rights (HHR) ved Sherin Xavier. Executive Director. Intervju i Colombo 17. mai 2010.
- INFORM ved Sudharsana Gunawardenem, Attorney at Law. Intervju i Colombo 12. mai 2010.
- Institute of Human Rights ved Menaka Shanmughalingham, Education Administrator, og Sujith Silva, Legal Manager. Intervju i Colombo 17. mai 2010.
- International Committee of the Red Cross (ICRC) ved Megan Roack, Protection Coordinator. Intervju i Colombo 17. mai 2010.
- International Organization for Migration (IOM) ved Mohammed Abdiker, Head of Mission, Kulatunga Prianty, Project Officer og Shantha Kulesekera, National Programme Officer. Intervju i Colombo 11. mai 2010.
- Law and Society Trust (LST) ved Ruki Fernando. Co-ordinator. Intervju i Colombo 14. mai 2010.
- Mother Theresa's Home ved Sister Aroha. Intervju i Colombo 18. mai 2010
- National Child Protection Authority ved Wijedasa, Legal office and Chief Inspector. Intervju i Colombo 18. mai 2010.
- National Peace Council ved Jehan Perera, Executive Director. Intervju i Colombo 12. mai 2010.
- Den norske ambassaden i Colombo ved Tore Hattrem, ambassadør, smat medarbeidere. Intervju i Colombo 10. mai 2010.
- Den norske ambassaden i Colombo ved MeeNilankco, Human Rights Advisor. Intervju i Colombo 20. mai 2010.

- Norwegian Refugee Council (NRC) ved Margaret Vikki, Country Director. Intervju i Colombo 10. mai 2010.
- OCHA ved Zola Dowell, Head of Office. Intervju i Colombo 14. mai 2010.
- Probation of Child Care Services ved Sarath Abeygunawardena, Commissioner. Intervju i Colombo 12. mai 2010.
- The Registrar General Department ved P. M. Premasiri, Assistant Registrar. Intervju i Colombo 13. mai 2010.
- Sakalasuriya, Preethika, Attorney at Law. Intervju i Colombo 19. mai 2010.
- South Asia Peace Institute (SAPI) ved Ravi Jayawardene, Executive Director. Intervju i Colombo 19. mai 2010.
- M. Sumanthiran, Member of Parliament og Human Rights Lawyer. Intervju i Colombo 17. mai 2010.
- Thavarsa, Gowri, Attorney at Law. Intervju i Colombo 19. mai 2010.
- UNICEF ved Philippe Duamelle, Country Representative. Intervju i Colombo 11. mai 2010.
- United Nations, Colombo ved Cynthia Veiko, Senior Human Rights Advisor. Intervju i Colombo 12. mai 2010.
- UNHCR ved Elisabeth Tan, Senior Protection Officer. Intervju i Colombo 12. mai 2010.
- UDI, dvs. Utlendingsdirektoratet. E-post. 25. mars 2010.
- Women in Need (WIN) ved Savithri Wijesekera, Executive Director. Intervju i Colombo 13. mai 2010.

6. VEDLEGG I

Kilde: www.mapsofworld.com